

סיכום שמות פרקים א'-ג'.

בני ישראל הנזכרים בפסוק 1 הם: משפחת יעקב.
מספרם של הבאים למצרים היה 70 איש.
יוסף לא נזכר ברשימה מכיוון שהוא כבר היה במצרים.
מה שקרה ליוסף ולבני דורו זה שהם התרבו והפכו לעם ומתו.
מה שקרה לבני ישראל במצרים זה שהם התרבו מאוד והפכו לעם גדול עד כדי כך שלא יכלו לציין מספר שלהם.

מה שהשתנה בממלכת מצרים זה שהמלך יתחלף – מלך שלא ידע את יוסף.
פרעה מכנה את בני ישראל כעם גדול.

הגזרות שמטיל פרעה על בני ישראל הן:
פסוק 11: שרי מיסים שיגבו מהם מיסים.
13-14: עבודת פרך. עבודה קשה לגוף ולנפש.
15-16: כל בן בכור יהרג בסתר.
פסוק 22: להרוג כל בן בכור בגלוי. (להשאיר בנות חיות)

התוצאות של הגזרות היו שלמרות הכל בני ישראל המשיכו להתרבות.

לדעתי פרעה פונה דווקא למילדות מכיוון שהן הכי קרובות לבנים.
הן אמצו אומץ בכל שסמכו על הקדוש ברוך הוא.

האם של משה שמה אותו בתיבה מכיוון שהיה גדול מדי לאחר שלושה חודשים ולא יכלה לגדל אותו יותר מכיוון שהיו יכולים לגלות אותה.

אחותו התייצבה מרחוק כדי לראות מה יקרה עם משה ולראות מה יעשו לו.
בת פרעה מחליטה לאמץ את הילד מכיוון שריחמה על הילד שבתיבה (משה).
האחות מציעה לבת פרעה שאימו האמיתית של משה תניק את משה. אישה עבריה.
מה שקורה לילד זה שנבחר לו שם – משה כי בת פרעה משתה אותו מהמים.

הסכסוך הראשון שמשה מתערב בו הוא כאשר ראה שאיש מצרי מכה איש עברי.
הסכסוך השני היה ששני עבריים דברו על משה ועל איך שהרג את המצרי.
מה שנודע למשה זה שפרעה גילה הכל.
משה בורח מכיוון שפחד מפרעה. משה ברח לארץ מדין.

הסכסוך השלישי שמשה מתערב בו היה עם הגברים בבאר שרצו להעיף מהבאר את הנשים החלשות. משה מגיע אל בית רעואל בעבקות כך שעזר לנשים ואותן נשים ספרו לאבא שלהן. מה שקורה למשה זה שקיבל לאישה את בתו של רעואל צפרה וילדה לו בן את גרשם.

משה נמצא במדין והיה רעה צאן.

מה שלא טבעי ומיוחד זה שהוא ראה סנה בוער שלא נשרף.

השם מבקש ממשה להוריד את סנדליו כי הוא עובד במקום קדוש.

השם הזדהה עם בני ישראל והרגיש את כאבם ואת צעקותיהם.

השליחות שנותן השם למשה היא ללכת להציל את עם ישראל ממצרים.

ולעלות לערץ כנען – ארץ זבת חלב ודבש.

התורה טורחת לציין שמשה היה רעה צאן מכיוון שהשם לא בוחר אנשים עשירים וחכמים אלא אנשים עם אישיות, צנועים וצדיקים כמו משה שאכפת לו מעמו.